Calcant números de rècord

El Girona sobrepassa la frontera dels 50 punts a la jornada número 27, la mateixa en què ho va aconseguir ara fa dos anys (2014/2015), en què es va arribar als 82 punts finals quedant-se a les portes de l'ascens directe a Primera

L´equip titular que Pablo Machín va utilitzar dissabte passat al camp del Mirandés.

Deia Delfí Geli dissabte a Miranda de Ebro que calia felicitar l'equip per haver assolit el primer dels objectius. El triomf a Anduva que ha permès al Girona arribar als 52 punts garanteix la salvació però aquesta fita, que no fa tant costava Déu i ajuda, s'ha quedat més que curta en els darrers temps. És més, des que l'equip va trobar el seu rumb al novembre va passar a ser un objectiu de mínims i ara, al febrer, i amb 8 punts d'avantatge respecte al tercer, no deixa de ser un simple tràmit.

La barrera dels 50 punts, aquest curs, suposa salvar un obstacle més en el camí cap a un repte i un premi molt més ambiciós, com és l'ascens directe a la Primera Divisió. El salt de qualitat que ha fet el club i la plantilla les darreres temporades han fet que assolir aquesta xifra signifiqui poca cosa per a una part de l'afició –la més jove– avesada a veure l'equip lluitant amb els millors per pujar a Primera. Ara bé, l'equip té fam, molta, i també ganes de treure's l'espina dels ascensos fallits contra el Lugo i l'Osasuna dels últims anys. «Ja heu vist l'enorme desplegament tàctic i físic d'aquest equip», assegurava dissabte el tècnic del Mirandés, un Javier Álvarez de los Mozos rendit a la superioritat del Girona. L'equip va disparat. Totes li ponen, que diria aquell, i a còpia d'anar sumant i sumant bons resultats, els registres d'aquest Girona s'estan equiparant als de fa dos cursos, en què es va arribar la a xifra dels 82 punts final. Un rècord destacat i elogiat per tothom que, tot i això, no va suposar cap premi.

Tanmateix, el camí que segueix l'actual Girona, pel que fa a números, és calcat al de de fa dos anys i això només pot suposar bones notícies. Així, tal com va passar fa dos anys, el Girona dissabte a Miranda de Ebro va esparrecar la frontera dels 50 a la mateixa jornada (27). La gran diferència és que el Girona actual disposa d'un coixí de 8 punts respecte al Tenerife, mentre que el de fa dos anys era tercer empatat amb Valladolid i Sporting i a un punt del líder Las Palmas. Sens dubte, dades per seguir somiant ben despert.

Sigui com sigui, en aquesta etapa moderna a Segona Divisió A, arribar als mig centenar de punts no ha estat una tasca gens senzilla. És més, en dues ocasions ni es van poder aconseguir els famosos 50 punts. La primera va ser en la temporada del retorn (2008-09) en què el Girona va salvar la categoria amb 49 punts després de l'empenta final que va suposar el relleu a la banqueta de Raül Agné per Javi Salamero. El curs següent s'arribaria als 51 punts a la jornada 40 amb un triomf a Las Palmas amb el qual tothom ja va celebrar la salvació sense

imaginar que Kiko Ratón hauria de transformar un penal agònic en l'últim partit per arribar als 52 i garantir-se la permanència. La 2010-11 va ser molt més tranquil·la i el Girona de Raül Agné va traspassar els 50 punts a la 37a jornada amb una golejada a Balaídos contra el Celta de Vigo (0-4). El Girona també tancaria la campanya 11-12 sense arribar als 50 punts (en va fer 49) i gràcies a una remuntada final amb Salamero de nou a la banqueta després que ni Raül Agné i Josu Uribe aconseguissin treure el rendiment esperat a l'equip.

Molt millor va ser el curs 12-13, en què amb Rubi a la banqueta, l'afició va somiar per primera vegada amb l'ascens a la màxima categoria. En aquella ocasió, els 50 punts es van deixar enrere a la jornada 30 amb un triomf al Nuevo Colombino contra el Recreativo de Huelva (1-3). La temporada següent es va tornar a patir altra vegada i no es van arribar als 51 punts fins a l'última jornada a l'estadi Montilivi contra el Deportivo en un partit que va suposar la festa de la salvació. Pablo Machín va ser capaç de redreçar el rumb erràtic d'un equip que semblava més que condemnat al descens després de les dificultats dels seus predecessors a la banqueta, Ricardo Rodríguez i Javi López.

Aquell juny del 2014 va suposar un abans i un després en la trajectòria esportiva del Girona. Apartir de llavors, el conjunt blanc-i-vermell, de la mà del tècnic sorià va trobar l'estabilitat emocional i esportiva que l'ha dut a lluitar per l'ascens a Primera les tres darreres temporades. És a dir, els que són, almenys fins ara, els millors anys de la història del club. El curs 14-15, un triomf contra el Numància en la 27a jornada va impulsar els gironins fins als 51 punts en una temporada de rècord en què només un gol del Lugo en l'afegit de l'últim partit de Lliga va evitar l'ascens directe. No va ser de registres històrics però la temporada passada el Girona també va acabar lluitant per pujar en el play-off gràcies, sobretot, a una segona volta espectacular. Els de Machín, després d'un inici molt irregular i ple de dubtes, van refer-se fins a lluitar amb l'Osasuna en l'eliminatòria final de la promoció. La barrera dels 50 punts es va superar a la jornada 35, amb una golejada a Albacete (0-3).

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/02/27/calcant-numeros-record/831665.html?utm_source=rss